

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ
เลขที่..... ๙๐๓
วันที่..... ๓๐ ม.ค. ๒๕๖๙
เวลา..... ๑๑.๐๐ น.

ที่ นร๐๕๐๘(กรจ.)/๔๕๑๘๘

ถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ ที่ กจ๗๙๑๐๑/๘๑๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ ได้ส่งเรื่องไปเพื่อดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน ๑ ฉบับ นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการประกาศเรื่องดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๒ ตอนพิเศษ ๓๙๙ ง วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘ แล้ว

อนึ่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการโฆษณาเผยแพร่ราชกิจจานุเบกษาทุกเรื่องทางอินเทอร์เน็ตบนเว็บไซต์กลุ่มงานราชกิจจานุเบกษา <https://ratchakitcha.soc.go.th> ตรงตามวันที่ประกาศจริงแล้ว จึงขอได้โปรดติดตามตรวจสอบ ราชกิจจานุเบกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอต่อไปด้วย

วธป
อนชิตม.น
30 ม.ค. ๖๙

กองอาลักษณ์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์

กลุ่มงานราชกิจจานุเบกษา

โทร. ๐๒-๒๘๐-๙๐๐๐ ต่อ ๑๘๘๗ (มยุรี)

โทรสาร. ๐๒-๒๘๐-๙๐๔๘

<https://ratchakitcha.soc.go.th>

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@soc.go.th

☒ เห็นชอบ ตามเสนอ

☐ อนุญาต/อนุมัติ ตามเสนอ

.....
.....
.....

เรียน - นายกองการบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

- เพื่อโปรดทราบ ตามลหของปรือ ปฏิบัติหน้าที่

- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งได้

ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

- จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

30 ม.ค. 2569

- ทธว

30 ม.ค. 68

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

เรื่อง การควบคุมกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ ว่าด้วยการควบคุมกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ และนายอำเภอหนองปรือ จึงได้ตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ เรื่อง การควบคุมกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติหรือข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ เฉพาะกิจการประเภทการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“โรงเรือน” หมายความว่า อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างที่มีหลังคา โดยภายในแบ่งกันเป็นคอกหรือรูปแบบอื่นสำหรับใช้เพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ส้วมน้ำ” หมายความว่า พื้นที่หรือสถานที่ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่มีลักษณะเป็นบ่อ แอ่ง หรืออ่างสำหรับให้สุกรแช่น้ำและรองรับสิ่งขับถ่ายจากสุกร

“ของเสีย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มวลสาร หรือสิ่งอื่นใด อันเกิดจากการประกอบกิจการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกรที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ หรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ซากสุกร สิ่งขับถ่ายจากสุกร กากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสีย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้กิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกรต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ

เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ

และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมและป้องกันเหตุรำคาญ หรือผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการต้องมีระยะห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการเพื่อป้องกันผลกระทบ ต่อผู้อยู่อาศัยโดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๓ - ๑๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๕ เมตร

(๒) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๓) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๔) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๕) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๖) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ในกรณีที่สถานประกอบกิจการใดมีเหตุจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสุกรจนไม่เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำเนินการแจ้งเหตุจำเป็น และจำนวนสุกรที่เพิ่มขึ้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในระยะเวลา สิบห้าวันนับแต่วันที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง และต้องดำเนินการให้จำนวนสุกรเป็นไปตามวรรคหนึ่ง ภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน

กรณีการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๒๑ ตัวขึ้นไปจะต้องผ่านการประชาคมรับฟังความเห็นของประชาชน ในบริเวณใกล้เคียงในระยะ ๑ กิโลเมตร

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการที่เลี้ยงสุกรต้องตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ อย่างน้อย ๕๐๐ เมตร

ข้อ ๑๑ บริเวณเพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร และบริเวณที่กำจัดของเสียต้องอยู่ห่างเขตรั้ว ของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณนั้น ไม่น้อยกว่าสี่สิบเมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการรายอื่น และควรมีการปลูกต้นไม้ที่มีความสูงและทรงพุ่มที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวป้องกันเพื่อช่วยลดการแพร่กระจาย ของมลพิษ เช่น กลิ่น ฝุ่นออกสู่ภายนอก

ข้อ ๑๒ ผู้ดำเนินการกิจการต้องควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบ ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนและบริเวณโดยรอบ

(๑) ลักษณะโรงเรือน ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง อยู่ในสภาพดี ปลอดภัย การระบายอากาศที่ดีอากาศถ่ายเทสะดวก และระบบระบายน้ำเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปบำบัดด้วยวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งต้องบำรุงรักษาทำความสะอาดโรงเรือน ระบบระบายอากาศ และระบบระบายน้ำ อย่างสม่ำเสมอ

(๒) พื้นโรงเรือนอยู่ในสภาพดีมีความลาดเอียงเพื่อให้ น้ำไหลลงทางระบายได้สะดวกดูแลรักษา พื้นโรงเรือนให้แห้งและสะอาด ในกรณีที่เป็นพื้นคอนกรีตหรือพื้นลักษณะอื่นใดในทำนองเดียวกัน ต้องเก็บกวาดมูลสุกรและเศษสิ่งตกค้างจากพื้นคอกทุกวัน และล้างทำความสะอาดสม่ำเสมอ

(๓) จัดพื้นที่ดำเนินการเป็นสัดส่วน และเหมาะสม เช่น พื้นที่เพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร พื้นที่จัดเก็บอาหารสุกร ยา วัคซีน พื้นที่ผสมอาหารสุกร พื้นที่ตากมูลสุกร พื้นที่บำบัด หรือกำจัด ของเสีย รวมทั้งต้องบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สะอาด สามารถป้องกันกลิ่น ฝุ่น เชื้อโรค แมลง หรือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคด้วย

(๔) มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกร และมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนที่เหมาะสมกับ จำนวนสุกร สายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร โดยเฉพาะโรงเรือนเพาะพันธุ์ เลี้ยง และอนุบาลสุกร ต้องมีที่ซังหรือคอกกันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด ทั้งนี้ พื้นที่ ในการเลี้ยงสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) โรงเรือนที่มีส้วมน้ำต้องกำจัดสิ่งขับถ่ายจากสุกรและล้างทำความสะอาดทุกวัน

(๖) โรงเรือนที่มีการใช้วัสดุรองพื้น ต้องบำรุงรักษาและเปลี่ยนวัสดุรองพื้นตามระยะเวลา ที่เหมาะสมเพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง หรือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(๗) เมื่อสิ้นสุดการเลี้ยงสุกรในแต่ละรุ่นให้ทำความสะอาดคอกเพื่อชะล้างมูลสุกรและสิ่งสกปรก ที่สะสมอยู่ตามซอกพื้นเพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือน และอุปกรณ์ก่อนนำสุกรรุ่นใหม่เข้ามาเลี้ยง

ข้อ ๑๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ วัสดุดิบ และอาหารสุกร

(๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ เช่น พัดลมระบายอากาศ รวมถึงสวิทช์ และสายไฟต่าง ๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บเป็นระเบียบ ปลอดภัย ทำความสะอาดสม่ำเสมอ ตรวจสอบ

และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีใช้งานได้ หากพบการชำรุดต้องหยุดใช้งานและดำเนินการซ่อมแซมแก้ไข พร้อมทั้งจัดให้มีป้ายห้ามใช้

(๒) ทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ให้อาหารและน้ำสุกรเป็นประจำ

(๓) จัดเก็บวัตถุดิบและอาหารเลี้ยงสุกรที่มีติดชิดสามารถป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และป้องกันการเสื่อมสภาพเพื่อลดกลิ่นรบกวน

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการ

(๑) การจัดการมูลฝอย

(ก) มูลฝอยต้องจัดให้มีภาชนะรองรับที่เพียงพอและถูกหลักสุขาภิบาล คัดแยกมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เช่น วัสดุเคมี เชื้อฉีดยา ยาเสื่อมสภาพ ภาชนะ บรรจุสารเคมี และนำไปกำจัดด้วยวิธีการที่เหมาะสม และเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ข) การจัดการมูลสุกร ให้รวบรวมและบำบัดด้วยวิธีการตาก หมัก ระบบแก๊สชีวภาพ หรือวิธีการอื่นใดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ต้องมีระบบ วิธีการ หรือมีโครงสร้างที่สามารถป้องกัน กลิ่นรบกวนและมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง และสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

(ค) การจัดการซากสุกรต้องใช้วิธีที่ถูกสุขลักษณะเพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และไม่เกิดปัญหามลพิษต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการฝังต้องมีพื้นที่เพียงพออยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง และห่างจากแหล่งน้ำ ให้ฝังไว้ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร โรยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วกลบหลุม และคลุมดินให้แน่นเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตรเพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ไปคุ้ยเขี่ย

(๒) วิธีการเผาให้ทำในบริเวณที่เหมาะสมและเผาซากจนหมดตามประกาศกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) วิธีการทิ้งในบ่อทิ้งซากของสถานประกอบการต้องถูกสุขลักษณะโดยต้องกำจัด ซากสุกรในบ่อที่ปิดมิดชิด และมีประสิทธิภาพสามารถป้องกันกลิ่น แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

(๔) วิธีการอื่นใดให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่ราชการกำหนด และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ง) กรณีสุกรป่วยหรือตายโดยไม่ทราบสาเหตุ สุกรเป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัย ว่าเป็นโรคระบาดต้องมีการจัดการซากสุกรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) การจัดการมลพิษ

(ก) ทำความสะอาดตัวสุกร คอกสุกร และรางให้อาหารมิให้เกิดการสะสมของน้ำปัสสาวะ มูลสุกรและเศษอาหาร เพื่อลดปัญหากลิ่นรบกวน

(ข) จัดให้มีและบำรุงรักษาท่อ รางระบายน้ำเสีย หรือน้ำทิ้งให้อยู่ในสภาพดีใช้งานได้ สะอาดปราศจากน้ำขังและการสะสมของมูลสุกรหรือกากตะกอนเพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนและการเป็น แหล่งเพาะพันธุ์แมลง และสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(ค) การบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการให้ดำเนินการ โดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เพียงพอ สามารถรองรับปริมาณน้ำเสียและบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่ภายนอกหรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ภายในสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กรณีสถานประกอบการไม่เข้าข่ายบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้ดำเนินการต้องมีมาตรการจัดการน้ำเสียเบื้องต้น เช่น บ่อเกรอะ บ่อซึมที่มีขนาดเหมาะสมและเพียงพอต่อปริมาณความสกปรกที่เกิดขึ้นก่อนระบายสู่ภายนอก

(ง) การจัดการกากตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสียต้องรวบรวมและกำจัด หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ แก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(จ) มาตรการลดกลิ่นอันเกิดจากการประกอบกิจการด้วยวิธีที่เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ค่ามาตรฐานความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) มาตรการควบคุมระดับเสียงในสถานประกอบการต้องดำเนินการมิให้มีระดับเสียง เกินกว่าที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ชุมชน ศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแล ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ เข้ามาตั้งอยู่ใกล้กับสถานประกอบการตามข้อบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้สถานประกอบการมีระยะห่างไม่เป็นไปตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ให้สถานประกอบการนั้น จัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้น และให้ประกอบกิจการ ตามเดิมต่อไปได้

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประกอบกิจการตามเดิมต่อไปได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แต่ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อยู่อาศัย ในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้นำความในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้เพิ่มจำนวนสุกรมากกว่าที่มีอยู่เดิม เว้นแต่กรณี มีเหตุจำเป็นให้นำความในข้อ ๙ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกรภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือกำหนด พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)
- (๓) หนังสือยินยอมรับการจัดจากสถานประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูล (กรณีส่งไปกำจัดที่อื่น)
- (๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่กฎหมายกำหนด)
- (๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่กฎหมายกำหนด)
- (๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๒๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ และความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการหากไม่สามารถดำเนินการได้ ในขณะนั้นให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสาร หรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลา ที่กำหนดโดยให้เจ้าหน้าที่ และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละ ไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ ก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน (หรือตามที่เห็นสมควร) นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๒ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ เท่านั้น

ข้อ ๒๓ การต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่อใบอนุญาตได้ให้ชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

ข้อ ๒๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมก่อนวันที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุ ลงเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต ให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว

ในกรณีไม่สามารถออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ให้รับชำระค่าธรรมเนียมออกหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการรับเงินดังกล่าว เป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะได้รับหลักฐานการต่ออายุจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจส่งหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตนี้ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยก็ได้

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือกำหนด

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนานับที่การแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีส่วนที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๒ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่มีการเลี้ยงสุกรตามใบอนุญาตเดิมในสถานที่ตั้งก่อนที่จะมีการประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้ให้ดำเนินการเลี้ยงสุกรต่อไปได้ในสถานที่และอาคาร รวมทั้งจำนวนสุกรเท่าเดิมแต่จะต้องแจ้งความประสงค์ที่จะเลี้ยงสุกร และขอต่อใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตเดิมหมดอายุภายในสามสิบวันโดยจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในอัตราตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

การเลี้ยงสุกรตามวรรคแรกนั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น และหากมีการก่อสร้างอาคารหรือสถานที่เลี้ยงสุกรใหม่ หรือสุกรเพิ่มขึ้นจากข้อมูลเดิมตามใบอนุญาตเดิมวรรคแรก จะต้องมีการขออนุญาตให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ทุกประการ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

สุภาวดี สงเจริญ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ
เรื่อง การควบคุมกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร
พ.ศ. ๒๕๖๘

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม
๑	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๓ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๒๐๐
๒	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๑๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๓๐๐
๓	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๒๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐
๔	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
๕	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๒,๐๐๐
๖	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๓,๐๐๐
๗	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ตัว	๔,๐๐๐
๘	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๓,๐๐๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว	๕,๐๐๐
๙	สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	๑๐,๐๐๐
๑๐	ค่าออกใบแทน (กรณีต้นฉบับสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด)	๑๐๐